

[Holger Eriksen.]

Det fremgår jo tydeligt af den, at partiet vel havde kunnet tænke sig at give de højest lønnede noget mere, hvis man kunne have fået de penge, der skulle anvendes dertil, ved at give de lavest lønnede noget mindre. Men det kan formodentlig ikke forbavse partiet, at en devaluering af kroneværdien medfører en vis prisstigning.

Jeg anbefaler som sagt at stemme imod ændringsforslagene og at stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Hauch: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, ikke kan være tilstede i dag, skal jeg i hans sted på mit partis vegne anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag.

Vi gør det ikke uden betænkelighed, fordi vi i det hele taget ser med stor betænkelighed på den økonomiske udvikling i de senere år, og vi mener ikke, at en forøgelse af købekraften ved udpumpning af offentlige midler, som det her foreslås, er egnet til at standse denne udvikling, tværtimod. Vi stemmer dog alligevel for lovforslaget, fordi vi finder det urimeligt, at en enkelt stand skal rammes særlig hårdt af regeringens økonomiske politik, som efter vor mening har sine meget store fejl. I princippet er vi glade over, at den højtærede finansminister har ændret beregningen af tillæggene i dette tilfælde og gennemført et delvis procentvis tillæg. Vi havde imidlertid gerne set, at den uret, der efter vor mening i de senere år er begået imod de overordnede tjenestemænd, var blevet afbødet endnu mere, end tilfældet er her, ved at samme procentsatser havde været lagt til grund for alle tjenestemandsgrupeerne.

Vi har imidlertid ikke ment at kunne stille ændringsforslag i denne henseende, fordi vi mener, at det beløb, forslaget omfatter, i forvejen er så stort, at det ville være uforvarsligt at gå videre, og vi beklager meget, at det ikke har været muligt i lønningsudvalget at vinde almindelig tilslutning til at gennemføre samme procentsats for alle tjenestemandsgrupeer indenfor det beløb, som ved dette lovforslag stilles til rådighed.

Som en følge af disse betragtninger må jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod de af det konservative parti stillede ændringsforslag. Jeg har den samme opfattelse af dem som den ærede socialdemokratiske ordfører, at de er i allerhøjeste grad politisk bestemt fremfor at være saglige.

Svend Jørgensen: Mit parti kan stemme for det foreliggende lovforslag uden ændringer. Vi gør det ud fra erkendelsen af, at der foreligger en overenskomst mellem den højtærede finansminister og tjenestemandsgorganisationerne, og at det derfor vil være en yderst betænkelig sag for rigsdagen at ændre noget i denne overenskomst. Af samme årsag kan jeg anbefale at stemme imod de af de konservative udvalgsmedlemmer stillede ændringsforslag.

Når det fra begge sider erkendes, at den indgåede overenskomst i alt væsentligt er udtryk for, hvad der under de foreliggende omstændigheder kunne opnås, må det radikale venstre mene, at det er betænkeligt at rejse yderligere lønkrav, navnlig når disse krav andrager ikke mindre end 15,6 mill. kr. I stedet for at fremsætte krav, der ikke er økonomisk basis for at imødekomme, foretrækker vi at sige til tjenestemændene, at vi forstår og værdsætter, at der fra deres side er vist resignation. Der er iøvrigt under forhandlingerne rejst spørgsmål, som har vor interesse og sympati, og som vi er rede til en fordomsfri og forhåbentlig nyttigt drøftelse af. Jeg tænker på spørgsmålene om de ugiftes, om de samgiftes og om pensionisternes lønningsforhold, og dertil kommer spørgsmålet, om den graduering af lønnen, som nu gennemføres, er tilstrækkelig, eller om man skal gennemføre et for alle tjenestemænd ensartet procenttillæg for at modvirke den nivellering af lønningerne, der utvivlsomt har fundet sted i de senere år.

Ud fra disse synspunkter foreslog vi ved første behandling den højtærede finansminister snarest eller i hvert tilfælde til efteråret at nedsætte et folketingsudvalg, hvor disse og måske andre spørgsmål af denne art kunne tages op til drøftelse. Den højtærede minister gav i sit svar udtryk for, at han ikke fandt tiden inde til nedsættelsen af et sådant udvalg, men han har dog under sine samråd med lønningsudvalget vist sig noget mere imødekommende overfor spørgsmålet. Jeg mener, at det ville være klogt at drøfte de af mig nævnte forhold. Det kan jo ikke nægtes, at det er dem, der stadig presser sig på ved lønforhandlingerne, de gør det nu og vil også gøre det i fremtiden, og sådanne forhandlinger om disse forhold kan efter min mening bedre foregå i et udvalg end i en lønningskommission, der måske vil have andre opgaver og måske også et begrænset kommissorium. Jeg vil ikke derfor på forhånd afvise tanken om en lønningskommission, aldeles ikke. Spørgsmålet herom er jo rejst under forhandlingerne mellem den